

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Sobutka

w sprawie dyscyplinarnej obwinionego radcy prawnego E. B.
po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na posiedzeniu niejawnym
w dniu 25 listopada 2021 roku
wniosku pokrzywdzonej B. C. o zwrot kosztów związanych z jej udziałem w
rozprawie kasacyjnej w dniu 13 października 2021 roku,

postanowił:

I. na podstawie art. 618j k.p.k. w zw. z art. 618a § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych przyznać pokrzywdzonej B. C. kwotę 13,48 zł (trzynaście złotych 48/100) tytułem kosztów poniesionych w związku z jej udziałem w sprawie jako strony;

II. na podstawie art. 619 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych polecić Skarbowi Państwa wypłacenie pokrzywdzonej B. C. kwotę 13,48 zł (trzynaście złotych 48/100) na rachunek bankowy o numerze: (...);

III. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 i w zw. z art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych nakazać pobrać od obwinionej E. B. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 13,48 zł (trzynaście złotych 48/100) tytułem zwrotu wydatku w sprawie, poniesionego tymczasowo przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 13 października 2021 r. r. pokrzywdzona B. C. wniosła o zwrot kosztów związanych z jej udziałem w sprawie jako strony. Pokrzywdzona

wskazała na koszty dojazdu na rozprawę do siedziby Sądu Najwyższego w dniu 13 października 2021 roku w łącznej kwocie 218 zł.

Na potrzeby niniejszej sprawy Sąd Najwyższy poniżej przedstawi krótką analizę przepisów, wskazanych w sentencji postanowienia.

Na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy z 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 75) – dalej u.r.p. - w sprawach nieuregulowanych w przedmiotowej ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego. W świetle przepisu art. 618j k.p.k. należności przysługujące stronie, w związku z jej udziałem w postępowaniu, przyznaje się w wysokości przewidzianej dla świadków.

Z kolei z treści art. 618a § 1 k.p.k. – który to znajduje zastosowanie w kwestii ustalenia wysokości należności dla strony postępowania - wynika, że świadkowi przysługuje zwrot kosztów podróży – z miejsca jego zamieszkania do miejsca wykonywania czynności postępowania na wezwanie sądu lub organu prowadzącego postępowanie przygotowawcze rzeczywiście poniesionych, racjonalnych i celowych kosztów przejazdu własnym samochodem lub innym odpowiednim środkiem transportu.

Natomiast Sąd Najwyższy w niniejszej sprawie wskazuje na konieczność analizy treści art. 627 k.p.k. – stosowanego odpowiednio w postępowaniu dyscyplinarnym radców prawnych - zgodnie z którym, od skazanego w sprawach z oskarżenia publicznego sąd zasądza koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa oraz wydatki na rzecz oskarżyciela posiłkowego. W jednym z orzeczeń dyscyplinarnych samorządu radcowskiego, Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w W. - dalej WSD - dokonał analizy sytuacji pokrzywdzonego w postępowaniu dyscyplinarnym i ewentualnego zwrotu poniesionych przez niego wydatków. Zgodnie z przedstawionym przez WSD

wywoдем, koszty określone w art. 70⁶ u.r.p. dotyczą wydatków okręgowych izb i Krajowej Izby Radców Prawnych z tytułu funkcjonowania samorządowego pionu dyscyplinarnego w związku z postępowaniem dyscyplinarnym. Ponoszą je ostatecznie, w zależności od wyniku sprawy, obwiniony bądź samorząd. Dlatego też zwrot wydatków na rzecz pokrzywdzonego nie wchodzi do limitu ryczałtowego, określonego w uchwale KRRP nr (...) z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego, wydanej na podstawie delegacji ustawowej zawartej w art. 70⁶ ust. 3 u.r.p. Natomiast zdaniem WSD, podstawą zasądzenia zwrotu wydatków na rzecz pokrzywdzonego stanowi, stosowany odpowiednio, wskazany wyżej art. 627 k.p.k. (Postanowienie WSD KIRP w Warszawie z dnia 7 lipca 2021 r., WO-137/20, <https://wsd.kirp.pl/wo-137-20-2/>).

W niniejszej sprawie pokrzywdzona B. C. wniosła o zwrot kosztów przejazdu na trasie G. – W.– G., w łącznej kwocie 218,00 zł. Następnie zarządzeniem z dnia 15 października 2021 r. Sąd Najwyższy wezwał pokrzywdzoną do przedłożenia kopii biletów, potwierdzających poniesienie wydatków, w związku z rozprawą kasacyjną, wyznaczoną w dniu 13 października 2021 r. Pismem z dnia 5 listopada 2021 r. pokrzywdzona B. C. przedłożyła kopię biletów kolejowych, o łącznej wysokości 13,48 zł, wskazując jednocześnie, że nie żądała paragonów za przejazdy taksówkami. W związku z tym, Sąd Najwyższy przyznał pokrzywdzonej zwrot kosztów podróży w wysokości faktycznie przedstawionych przez pokrzywdzoną kopii biletów kolejowych tj. rzeczywiście poniesionych, udokumentowanych, racjonalnych i celowych kosztów przejazdu.

Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych, Sąd obciążył ukaranego w niniejszej sprawie radcę prawnego E. B. kosztami poniesionymi przez pokrzywdzoną, w związku z jej udziałem w sprawie jako strony, które to koszty tymczasowo poniósł Skarb Państwa.

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w sentencji postanowienia.

